

Uitspraak van de Raad van Beroep van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag

Kenmerk RVB:2025:001

Klachtnummer: 6787.01.08-077.62

uitspraakdatum: 8 april 2025

Op het beroep van

A, kantoorhoudend te O., beklaagde, thans appellant,

Tegen de uitspraak van de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Raad van Tucht) van 5 maart 2024 (kenmerk RBT:2024:001)

In de zaak van appellant

Tegen

B woonachtig te P. (Q.), België en **N2, N3 , en NH**, alle gevestigd te O., gemeente S. (hierna te noemen: B, NS, en gezamenlijk: klagers).

1. Loop van het geding

1.1 Op 1 maart 2023 hebben klagers bij de Raad van Tucht een klacht ingediend tegen appellant.

1.2 Appellant heeft met dagtekening 5 mei 2023 een verweerschrift ingediend. Klagers hebben een conclusie van repliek en appellant heeft een conclusie van dupliek ingediend. Tot de stukken van het geding behoren tevens de door klagers op 2 november 2023 en door appellant op 16 november 2023 nader ingediende stukken, en de door klagers en appellant ter zitting overgelegde en voorgedragen pleitnota's.

1.3 De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op de zitting van de Raad Tucht van 28 november 2023 te Den Haag. Daarbij zijn verschenen en gehoord B namens klagers bijgestaan door C en K. K. de vader van B, alsmede appellant, bijgestaan door D.

1.4 De Raad van Tucht heeft op 5 maart 2024 uitspraak gedaan op de klacht van appellant en daarbij als volgt geoordeeld:

“De Raad:

- verklaart de klachtonderdelen 3.1.5, 3.1.6 (gedeeltelijk) en 3.1.9, niet-ontvankelijk,
- verklaart de klachtonderdelen 3.1.2 (gedeeltelijk), 3.1.4, 3.1.6 (gedeeltelijk), 3.1.7, 3.1.8, 3.1.11 en 3.1.12 gegrond,
- verklaart de klachtonderdelen 3.1.1, 3.1.2 (gedeeltelijk), 3.1.3, 3.1.10 ongegrond,
- schorst beklaagde als lid van de Vereniging voor de duur van zes maanden,
- bepaalt dat de schorsing als lid van de Vereniging ingaat op de eerste dag na de dag waarop deze uitspraak onherroepelijk is geworden,
- veroordeelt beklaagde in de kosten van de procedure, door de Raad vastgesteld op € xx en bepaalt dat beklaagde het bedrag ad € xx uiterlijk binnen veertien dagen nadat deze uitspraak onherroepelijk is geworden dient over te maken naar rekening xx t.n.v. RB te Den Haag onder vermelding van klachtnummer xx, en
- bepaalt dat de door klagers gestorte waarborgsom van € 200 door de Vereniging wordt gerestitueerd.”

De uitspraak is op 7 maart 2024 aan partijen verzonden.

1.5 Appellant heeft op 3 mei 2024 bij de Raad van Beroep beroep aangetekend tegen de uitspraak van de Raad van Tucht en zijn beroep op 29 mei 2024 gemotiveerd.

1.6 Klagers hebben hiertegen een verweerschrift ingediend, tevens houdende een incidenteel beroep. Appellant heeft een conclusie van repliek ingediend.

1.7 Hierop hebben klagers hun klacht ingetrokken, evenals het incidentele beroep en al hetgeen zij hebben aangevoerd in deze beroepsprocedure bij de Raad van Beroep.

1.8 De mondelinge behandeling van het beroep heeft op 18 maart 2025 plaatsgevonden. Daarbij zijn verschenen en gehoord appellant bijgestaan door V. Van de zijde van de klagers is daarbij, met mededeling vooraf, niemand verschenen. Van het verhandelde ter zitting zijn op de voet van artikel 12, vijfde lid van het RTTB, geluidsopnamen gemaakt.

2. Feiten

2.1 De Raad van Tucht heeft de volgende feiten vastgesteld:

“2.1 Beklaagde is als belastingadviseur werkzaam te O. en is als lid van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Vereniging) als “RB” ingeschreven. Hij verricht zijn werkzaamheden als belastingadviseur zelfstandig in de vorm van een eenmanszaak, onder de naam A E (v/h F) te O.

2.2 B is sinds 12 juni 2017 directeur en enig aandeelhouder van NH. NH. is directeur en enig aandeelhouder van N2 en N3. Alleen N3 beschikt over een op haar naam staande bankrekening (ING).

2.3 In 2017 is beklagde een overeenkomst van opdracht aangegaan met klagers. Beklaagde heeft deze opdracht niet door middel van een schriftelijke opdrachtbevestiging vastgelegd.

2.4 De contacten van beklagde met klagers verliepen, ook nadat B directeuraandeelhouder was geworden van NS., nagenoeg uitsluitend met voormalig directeur K.. In België verricht K. activiteiten door middel van onder andere W.

2.5 Aanvankelijk waren de N-vennootschappen gevestigd aan het woonadres van de voormalige directeur K., adres X te S. Na diens verhuizing, in de loop van 2019, naar België, verband houdend met ziekte van zijn echtgenote, zijn de vennootschappen verplaatst naar het adres R te O. Dat adres is het vestigingsadres van beklagde.

2.6 In 2018 is door NH. getracht bedrijfsmatig de exploitatie van een scheepsjacht op te zetten. In verband daarmee werd de omzetbelasting op aanschafprijs van dat jacht als vooraftrek geclaimd. Daarover is met de belastingdienst discussie ontstaan, welke er eind 2019 toe heeft geleid dat het BTW-ondernemerschap van NH. door de belastingdienst niet werd erkend en het bedrag van de genoten vooraftrek werd nageheven.

2.7 Per 1 januari 2019 zijn de vennootschappen NS opgenomen in een fiscale eenheid voor de vennootschapsbelasting.

2.8 Met dagtekening 12 juli 2019 heeft beklagde voor ieder van de vennootschappen NS, een “Rapport inzake de jaarrekening 2017” opgesteld.

2.9 In de door beklaagde verzorgde deponering van de jaarrekeningen 2018 van de vennootschappen NS bij de Kamer van Koophandel (in de categorie Micro), is vermeld dat de status van de jaarrekeningen 'definitief is' en dat deze zijn vastgesteld op 28 juni 2020 (N2. en N3.) respectievelijk op 1 juli 2020 (NH).

2.10 Beklaagde heeft verder aangiften loonbelasting en omzetbelasting voor klagers verzorgd en geadviseerd bij de aanvraag van een NOW-regeling. Op 12 april 2020 schrijft beklaagde daarover in een e-mail aan K.:

"Voor wat betreft het loonverlies van I.; de NOW regeling geldt niet voor directeuren groot aandeelhouders. Ook die regeling wordt geregeld heroverwogen. We kunnen het loon stopzetten voorlopig, hoewel de belastingdienst dit niet zal goedkeuren en moeilijk kan gaan doen."

Verder schrijft beklaagde in een e-mail van 21 april 2020 aan K.:

"Goedenavond K., vorige week is de aanvraag NOW tegemoetkoming loonkosten N3 verzonden. Hebt u daar al iets vernomen. Er wordt toegestaan dat vanuit de Holding, voor I. geen loon wordt toegekend"

En in zijn e-mail van 9 mei 2020 aan K. schrijft beklaagde:

"Goedenavond K., bijgaand het bericht van UWV inzake tegemoetkoming loonkosten. Er is een voorschot van € xx toegekend."

In zijn e-mail van 14 juni 2020 aan beklaagde schrijft K. onder meer:

"(...) we hebben geen bijdragen meer mogen ontvangen in verband de corona We hebben 2 uitkeringen ontvangen en dan is het gestopt Het loon voor I. mag u het ook even onhold plaatsen."

Met dagtekening 15 juli 2021 is door het UWV een bericht "Definitieve berekening NOW, eerste aanvraagperiode" aan N3. verzonden, met als toezendadres "R te O".

2.11 Medio 2022 is klagers gebleken dat de jaarrekeningen 2019, 2020 en 2021 van NS nog niet waren samengesteld. Zij hebben daarover geïnformeerd bij beklaagde. Deze heeft klagers toen (mondeling) toegezegd de betreffende jaarrekeningen te zullen samenstellen voor een bedrag van € xx exclusief BTW.

2.12 Bij brief van 4 oktober 2022 is B door de Belgische fiscale autoriteiten erover geïnformeerd dat in haar aangifte personenbelasting over het jaar 2020 (inkomstenjaar) ten onrechte geen inkomsten uit dienstbetrekking (bestuurder) bij NH, ten bedrage van € xx zijn opgenomen, en dat haar aangifte op dat punt zal worden gecorrigeerd waarbij mogelijk tevens een boete zal worden opgelegd.

2.13 Met dagtekening 21 november 2022, aan klagers toegezonden op 24 november 2022, heeft beklaagde voor de fiscale eenheid NH, een "Rapport inzake de jaarrekening 2019" opgesteld. In de begeleidende e-mail schrijft beklaagde:

"Gelieve middels akkoordverklaring jaarrekeningen opdracht te geven tot gereedmaken aangifte Vennootschapsbelasting"

Bij onderdeel 6 "Toelichtingen op de balans" is vermeld dat de rekening-courant vordering op de aandeelhouder (B), welke begin 2019 nog negatief € xx (schuld) bedroeg, als gevolg van een mutatie in 2017 [RvT: een kennelijke verschrijving, bedoeld is 2019] van € xx, ultimo 2019 € xx bedraagt. In de eveneens op 24 november 2024 aan klagers toegezonden jaarrekeningen 2020 en 2021 van de fiscale eenheid NH., is vermeld dat de rekening-courantschuld van B aan NS per ultimo 2021 is opgelopen tot € xx. De jaarrekening 2020 vermeldt een bedrag aan loonkosten van € xx.

2.14 Naar aanleiding van in 2.13 bedoelde aan klagers toegezonden jaarrekeningen zijn door K./NS aan beklaagde vragen gesteld betreffende de in de jaarrekeningen opgenomen rekening-courantschuld van de directeur-aandeelhouder. In zijn e-mail van 30 november 2022 bericht

klager daarover onder meer:

“De rekening courant DGA ontstaat zoals gezegd grotendeels omdat er hoge omzetten zijn behaald in N3 wegens facturering naar W. Indien W. heeft betaald op de ING rekening van N3, dan zou het banksaldo per eind 2020 dus ook hoog moeten zijn, maar dat was niet veel gewijzigd. Dus ergens moet dat geld wat niet op de bank staat gebleven zijn. Dan is vooralsnog, bij afwezigheid nog van de bankmutaties de meest voor de hand liggende boeking dan om dat als een privé opname te boeken. Mocht uit de bankafschriften blijken dat dat anders is, dan wordt dat vanzelfsprekend ook anders geboekt.”

2.15 Bij brief van 2 december 2022 van de advocaat van klagers, hebben klagers beklaagde formeel in gebreke gesteld en aansprakelijk voor reeds ingetreden schade en voorts gesommeerd om binnen drie weken zijn verplichtingen voortvloeiend uit de tussen klagers en beklaagde gesloten overeenkomst te voldoen, waaronder in elk geval het volledig, op juiste wijze, hebben bijgewerkt van de administratie, het verzorgen van conceptjaarrekeningen en aangiften en het geven van een overzicht, gedocumenteerd, van de werkzaamheden.

2.16 Met dagtekening 3 december 2022 hebben NS van de belastingdienst, afdeling Centrale administratieve processen, overzichten ontvangen van per 29 november 2022 op hun naam staande openstaande belastingschulden waarvoor al dan niet bijzonder (corona) uitstel werd verleend. Het betreft de loonheffing en omzetbelasting over maanden in 2018, 2019, 2020 en 2021 alsmede de (voorlopige) aanslagen vennootschapsbelasting 2017 en 2018.

2.17 In zijn e-mail van 9 december 2022 schrijft beklaagde in reactie op de brief van 2 december 2022 aan de advocaat van klagers onder meer:

“Er wordt gesteld dat de jaarrekeningen over de jaren 2019 tot en met 2021 niet tijdig zijn ingediend. Deze zijn echter per 24 november 2022 ter vaststelling verzonden aan M en haar vader K. Dit kon niet eerder wegens het ontbreken van bankmutaties.

(...)

Hierbij merk ik ook op dat reeds in oktober 2021 door betrokkenen per mail is medegedeeld dat er feitelijk geen activiteiten meer plaatsvinden waarmee de opdracht tot een einde is gekomen. Vanaf dan is ook mijn facturering gestopt, wegens beëindiging van de activiteiten.

Vervolgens is onlangs besproken met de heer B de jaarrekeningen te verzorgen. Deze afspraak is overigens nooit bevestigd geweest door M en deze bevestiging is wel nodig om de opdracht te voltooien. Er is toen ook een map met gegevens overlegd, waarbij bankmutaties van de ING ontbraken. Op grond van de aangeleverde gegevens zijn door mij naar eer en geweten, ondanks het ontbreken van een officiële opdracht, de jaarrekeningen opgemaakt en ter goedkeuring voorgelegd, waar ik tot vandaag 9 december 2022 geen antwoord op heb. Tot op heden ontbreken de bankmutaties nog steeds, ondanks dat ik toch meerdere malen heb verzocht deze aan te leveren. De goedkeuring van de jaarrekeningen is ook nodig om de fiscale aangiften in te dienen en tot afronding te komen.”

2.18 Op 23 december 2022 heeft de advocaat van klagers, beklaagde namens klagers geschreven dat hij in verzuim is.

2.19 In zijn e-mail van 28 december 2022 schrijft beklaagde aan de advocaat van klagers onder meer:

“Zoals ik u reeds aangaf was de opdracht het opmaken van de jaarrekeningen 2019, 2020 en 2021. Nu deze zijn opgesteld ondanks het ontbreken van de vereiste bankafschriften zijn de werkzaamheden voltooid en is de opdracht geëindigd.

Ik wijs u er ten behoeve van uw cliënten en de boekhouder van uw cliënten op dat er nog fiscale werkzaamheden dienen te gebeuren voor de vennootschapsbelasting en de inkomstenbelasting.”

2.20 In haar e-mail van 17 januari 2023, schrijft de advocaat van beklaagde aan de advocaat van klagers onder meer:

“Zoals u bekend heeft cliënt eind december 2022 de betreffende aangiftes en aanslagen LH/VPB en BTW voor de vennootschappen per brief opgevraagd bij belastingdienst Y.. Afgelopen vrijdag 13 januari heeft hij weer telefonisch contact gehad en geïnformeerd naar de stand van zaken. Hem is toegezegd dat alles op korte termijn zal worden toegezonden.

De aangiftes IB 2019 t/m 2021 en VPB 2019 t/m 2021 zijn niet door mijn cliënt opgesteld aangezien uw cliënten hiervoor geen informatie hebben verstrekt en geen goedkeuring hebben gegeven voor de betreffende jaarstukken.

Nadat uw cliënten de opdracht hebben stopgezet en cliënt hebben verzocht niet langer werkzaamheden te verrichten en facturen te sturen, heeft cliënt om boetes en verdere schade te voorkomen, zekerheidshalve nihil aangiftes ingediend. Deze stuur ik u zsm toe.”

2.21 Bij brief van 3 februari 2023 schrijft de advocaat van klagers aan de advocaat van beklaagde onder meer:

“(…) Ook omtrent de voortgang en inhoud van het werk van uw cliënt zijn cliënten niet voldoende op de hoogte gehouden. Ook voor wat betreft de coronafaciliteringsmaatregelen van de Nederlandse overheid, meer in het bijzonder de NOW-regeling en de fiscale faciliteringsregeling, was naar het vermoeden van cliënten onvoldoende assistentie verleend en informatie gegeven.

(…)

Cliënten deelden mede dat zij een aantal tassen met stukken van uw [...] hadden ontvangen, waaronder een groot aantal dichte belastingenveloppen. Bij het zien van het gebrek aan ordening van deze administratie is bij cliënten grote twijfel ontstaan omtrent de kwaliteit van de werkzaamheden van uw cliënt.

Om die redenen hebben cliënten uw cliënt, voor zoveel noodzakelijk, in gebreke gesteld.

(…)

Verder hebben cliënten aangegeven dat, hetgeen door ING Bank is bevestigd, gedurende drie keer afschriften van de bankrekening (nogmaals) aan uw cliënt zijn toegestuurd, terwijl uw cliënt ook digitaal inzage had, dan wel in elk geval had kunnen hebben, in de digitale bankomgeving bij ING Bank van cliënten.”

2.22 Op 1 maart 2023 hebben klagers bij de Raad een klacht ingediend tegen beklaagde.”

3. Geschil

De Raad van Tucht heeft een aantal klachtonderdelen geheel of gedeeltelijk gegrond verklaard (zie 1.4). Daarbij heeft hij steeds gedraging van appellant weergegeven die naar zijn oordeel leiden tot strijdigheid met het Reglement Beroepsuitoefening (RBU). De Raad van Beroep zal hieronder de gedragingen weergeven die thans nog in geschil zijn, daarbij de door de Raad van Tucht weergegeven nummering aanhouden en daarbij aangeven of het klachtonderdeel door de Raad van Tucht geheel of gedeeltelijk gegrond is verklaard.

Klachtonderdeel 3.1.2 (gedeeltelijk): dat appellant de gemaakte afspraken niet schriftelijk heeft vastgelegd.

Klachtonderdeel 3.1.4: dat appellant heeft geweigerd inzage te geven in de inhoud en omvang van zijn werkzaamheden zodat niet gecontroleerd kan worden welke werkzaamheden hij heeft verricht, of hij de opgedragen werkzaamheden heeft verricht, of hij die werkzaamheden correct heeft verricht, of hij deze werkzaamheden tijdig heeft verricht en welke kosten hij voor die werkzaamheden in rekening heeft gebracht.

Klachtonderdeel 3.1.6: dat appellant heeft verzuimd om tijdig de jaarrekeningen 2019 tot en met 2021 op te stellen.

Klachtonderdeel 3.1.7: dat appellant concept jaarrekeningen 2019-2021 heeft opgesteld die niet voldoen aan de daaraan te stellen eisen en verder later heeft later verklaard dat hij de jaarrekeningen 2019 tot en met 2021 heeft opgesteld zonder over bankafschriften te beschikken. Volstrekt onduidelijk is of deze

jaarrekeningen deugdelijk zijn en aansluiten bij de (niet opgestelde) jaarrekening 2018 van de N. vennootschappen;

Klachtonderdeel 3.1.8: dat appellant volstrekt onduidelijk laat of tijdig en correct (alle) aangiften omzetbelasting, vennootschapsbelasting en loonheffing zijn gedaan;

Klachtonderdeel 3.1.11: dat appellant heeft nagelaten om deugdelijk en adequaat te communiceren over de inhoud en voortgang van zijn werkzaamheden en cliënten op de hoogte te houden van de wijze waarop hij die werkzaamheden uitvoerde en dienaangaande overleg te hebben met cliënten;

Klachtonderdeel 3.1.12: dat appellant heeft verzuimd inkomende post deugdelijk en tijdig door te zenden aan cliënten, nu de N. vennootschappen ING Bank toegezonden bankafschriften niet te hebben ontvangen; het is zijn verantwoordelijkheid om het daarheen te leiden dat hij over alle benodigde stukken beschikt benodigd om jaarrekeningen op te stellen en fiscale aangiften te doen en daarover te communiceren met cliënten.

4. Raad van Tucht

4.1 In zijn uitspraak heeft de Raad van Tucht inzake de klachtonderdelen als volgt overwogen en beslist:

“Vooraf

4.1 Klagers hebben op 20 november 2023 nadere stukken ingediend. Het betreft een aantal kopieën van aan NS opgelegde naheffingsaanslagen loon- en omzetbelasting alsmede een overzicht van de door de nieuwe adviseur van NS (Z. voor hen in de periode 24 juli 2023 – 7 november 2023 gemaakte kosten. Beklaagde heeft zich op het standpunt gesteld dat die inbreng als tardief buiten beschouwing dient blijven.

4.2 Nu het in deze procedure niet gaat om het vaststellen van een schadevergoeding zal de Raad geen acht slaan op het kostenoverzicht van Z.. De Raad zal evenmin acht slaan op de kort voor de zitting nader ingediende kopieën van de naheffingsaanslagen.

Ontvankelijkheid

4.3 Artikel 6.4 van het RTRB luidt:

Een klacht die wordt ingediend na verloop van een jaar na de dag waarop de klager heeft kennisgenomen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen van het handelen of nalaten van het lid van RB tegen wie de klacht is gericht, wordt niet-ontvankelijk verklaard. Een klacht wordt steeds niet-ontvankelijk verklaard indien meer dan vijf jaren na dat handelen of nalaten zijn verstreken.

4.4 De klacht van klagers is door de Raad ontvangen op 1 maart 2023. Voor zover de klacht zich richt tegen door klagers gestelde handelingen van beklagde verricht vóór 1 maart 2022, te weten: het niet (tijdig) opstellen van de jaarrekeningen 2018, 2019 en 2020, het verzorgen van de aangifte

vennootschapsbelasting 2019, het niet deponeren van de jaarrekeningen tot en met 2020, het niet adviseren over de gevolgen van de remigratie van K. en het BTW-ondernemerschap van NH., en het op de loonlijst laten staan van B, is deze niet-ontvankelijk. Daarbij

overweegt de Raad dat het B als bestuurder valt te verwijten dat zij zich in hoge mate afzijdig heeft gehouden, terwijl van een bestuurder mag worden verwacht dat deze zich op de hoogte stelt of laat stellen van, en toeziet, op tijdige nakoming van juridische en fiscale verplichtingen. Vanaf het moment dat B dan ook bemerkte, of had moeten merken, dat de – kennelijk door haar wel verwachte - jaarrekeningen en aangifte vennootschapsbelasting binnen de wettelijk daarvoor gestelde termijnen uitbleven, moet zij er redelijkerwijs mee bekend worden verondersteld dat beklagde de door haar verwachte handelingen niet had verricht. Dat B. de communicatie met beklagde kennelijk overliet aan K., die er in ieder geval medio 2000 volledig van op de hoogte was dat B aldaar op de loonlijst stond, dient voor rekening van B te blijven.

4.5 De klachtonderdelen 3.1.5, 3.1.6 (jaren t/m 2020), 3.1.9 en de hier behandelde nader ingebrachte

klachten (remigratie, BTW-ondernemerschap, aangiften vennootschapsbelasting 2019, deponeringen tot en met 2020 en op de loonlijst staan van B) zijn niet-ontvankelijk.

De klachten

Klachtonderdelen 3.1.1, 3.1.2, 3.1.6 (2021), 3.1.8 en 3.1.11

4.6 De klachten onder 3.1.1, 3.1.2, 3.1.6 (2021), 3.1.8 en 3.1.11 alsmede de nader aangebrachte klachten met betrekking tot het niet tijdig indien van de aangifte vennootschapsbelasting 2021 en het niet tijdig deponeren van de jaarrekeningen 2021, lenen zich voor gezamenlijke behandeling.

4.7 De Raad stelt voorop dat het in beginsel aan klagers is om de feiten en omstandigheden te stellen en bij betwisting – zoals hier – aannemelijk te maken die de conclusie rechtvaardigen dat beklaagde klachtwaardig heeft gehandeld, dat wil zeggen heeft gehandeld in strijd met het RBU. In het onderhavige geval heeft echter het navolgende te gelden.

4.8 Het behoort tot de zorgvuldige uitoefening van het beroep door een lid van het RB dat het lid zorgt voor een duidelijk vastlegging van de door een cliënt aan het lid verstrekte opdracht. De Raad overwoog in dat verband al eerder (zaak 704-2017):

“4.2 De Raad stelt voorop dat tot het op zorgvuldige en behoorlijke wijze verrichten van de werkzaamheden als bedoeld in artikel 1.1 RBU, tevens behoort dat een lid tegenover zijn cliënt geen onduidelijkheid laat bestaan over de inhoud en de reikwijdte van de door het lid jegens zijn cliënt aanvaarde opdracht. De Raad acht het verstrekken van een schriftelijke opdrachtbevestiging door het RB-lid daarvoor aangewezen.”

4.9 De achtergrond voor deze regel is dat het lid zich ervoor dient in te spannen dat wordt voorkomen dat bij zijn cliënt schade, of een anderszins nadelig situatie, zou kunnen ontstaan als gevolg van onduidelijke (werk-) afspraken tussen het lid en zijn cliënt. Het is daarbij aan het lid om ervoor te zorgen dat deze afspraken op een voor beide partijen duidelijke wijze worden vastgelegd en worden gecommuniceerd (vgl zaak RTB 2023-008).

4.10 De Raad stelt vast dat tussen klagers en beklaagde mede in geschil is welke de reikwijdte was van de door klagers aan beklaagde verstrekte opdracht. Niet in geschil is dat een zodanige schriftelijke opdrachtbevestiging door beklaagde niet is verstrekt. Het niet-verstrekken van een schriftelijke opdrachtbevestiging door een lid aan zijn cliënt is – hoewel zeer wenselijk – op zichzelf nog niet klachtwaardig, maar naar het oordeel van de Raad had het op de weg van beklaagde gelegen om, in overeenstemming met de ratio van het bepaalde in artikel 1.1 RBU, de aard en omvang van de overeengekomen werkzaamheden schriftelijk vast te leggen, bijvoorbeeld in de opdrachtbevestiging. Door dit niet te doen is het beklaagde aan te rekenen dat hierover onduidelijkheid is ontstaan. Dit werkt in de onderhavige situatie ten nadele van beklaagde.

4.11 Gezien het voorgaande houdt de Raad het ervoor dat de door klagers aan beklaagde verstrekte opdracht mede omvatte het verzorgen van de jaarrekeningen en het opstellen van aangiften vennootschapsbelasting en het deponeren van de jaarrekeningen, waaronder de jaarrekening en de deponering voor het jaar 2021 en de aangiften vennootschapsbelasting voor de jaren 2020 en 2021. Daarbij merkt de Raad op dat beklaagde ook voor het jaar 2017 voor NS jaarrekeningen heeft samengesteld en bij de deponering van de jaarstukken van NS voor het jaar 2018 steeds heeft vermeld dat voor het jaar 2018 sprake is van definitief vastgestelde jaarrekeningen. Dat, zoals beklaagde nog heeft gesteld doch door klagers gemotiveerd is weersproken, de opdracht van klagers aan beklaagde door klagers medio 2021 zou zijn opgezegd, is door beklaagde – op wie daarvoor de bewijslast rust – niet aannemelijk gemaakt.

4.12 In het verlengde van het niet bevestigen van de van klagers ontvangen opdracht door beklaagde, ligt de klacht dat beklaagde heeft nagelaten met klagers duidelijk en adequaat te communiceren over de inhoud en voortgang van zijn werkzaamheden. Ter zitting van de Raad heeft beklaagde desgevraagd verklaard dat van een schriftelijke vastlegging van gemaakte afspraken geen sprake was, en dat hij slechts mondeling communiceerde met – voornamelijk – K. Mede gezien de houding van beklaagde ter zitting van de Raad acht de Raad het aannemelijk dat van een consequente geordende communicatie van beklaagde met klagers geen sprake was. Dit valt beklaagde te verwijten.

4.13 Ten aanzien van klachtonderdelen 3.1.2 (tarieven) en 3.1.3. overweegt de Raad als volgt. Beklaagde heeft, door klagers niet dan wel onvoldoende gemotiveerd weersproken, gesteld dat sprake was van een vaste prijsafspraken waartegen beklagde zijn diensten voor klagers zou verrichten. Onder deze omstandigheden hebben klagers geen redelijk belang bij dit klachtonderdeel. De afgesproken bedragen (€ xx per maand en € xx per aangifte vennootschapsbelasting) geven de Raad geen reden anders te oordelen. Deze klachtonderdelen zijn ongegrond.

4.14 Dit is anders voor de in 3.1.4 vermelde klacht. Bij die klacht hebben klagers wel belang doordat daarmee inzicht kan worden verkregen welke werkzaamheden, op welk tijdstip en op welke wijze door beklagde feitelijk zijn verricht. Door klagers is gesteld, hetgeen door beklagde niet dan wel onvoldoende gemotiveerd is weersproken, dat beklagde desgevraagd heeft geweigerd inzage te geven in de inhoud en omvang van zijn werkzaamheden zodat niet gecontroleerd kan worden welke werkzaamheden hij heeft verricht. Dit klachtonderdeel is mitsdien gegrond.

4.15 De klachtonderdelen 3.1.2 (gedeeltelijk, voor zover het betreft het niet vastleggen van afspraken), 3.1.4, 3.1.6 (voor zover het betreft het jaar 2021), 3.1.8 en 3.1.11 zijn gegrond. De klachtonderdelen 3.1.1 en 3.1.2 (in zoverre) ongegrond.

4.16 Niet in geschil is dat beklagde op verzoek van klagers, in november 2022 de jaarrekeningen 2019, 2020 en 2021 van NS heeft samengesteld. In de begeleidende e-mail schrijft beklagde: "Gelieve middels akkoordverklaring jaarrekeningen opdracht te geven tot gereedmaken aangifte Vennootschapsbelasting" Enig voorbehoud omtrent de juistheid van de gepresenteerde cijfers ontbreekt. Evenmin is de jaarrekening uitgebracht met een duidelijke vermelding "Concept" op de verschillende bladzijden. In de jaarrekening is een omvangrijke post "rekening-courant vordering aandeelhouder opgenomen. Een toelichting ontbreekt. Naar aanleiding van vragen van K. heeft beklagde per e-mail op 30 november 2022 geantwoord:

"De rekening courant DGA ontstaat zoals gezegd grotendeels omdat er hoge omzetten zijn behaald in N3 wegens facturering naar W. Indien W. heeft betaald op de ING rekening van N3, dan zou het banksaldo per eind 2020 dus ook hoog moeten zijn, maar dat was niet veel gewijzigd. Dus ergens moet dat geld wat niet op de bank staat gebleven zijn. Dan is vooralsnog, bij afwezigheid nog van de bankmutaties de meest voor de hand liggende boeking dan om dat als een privé opname te boeken. Mocht uit de bankafschriften blijken dat dat anders is, dan wordt dat vanzelfsprekend ook anders geboekt."

4.17 De Raad stelt vast dat beklagde, zonder over de noodzakelijke bankmutaties te beschikken, en zonder kennelijk overleg met klagers een substantiële correctie op de balanspost "rekening-courant vordering directeur aandeelhouder" heeft gemaakt, daarover in de jaarrekening geen opmerkingen heeft gemaakt en die jaarrekening vervolgens ter goedkeuring heeft toegezonden aan klagers. De Raad acht deze handelswijze volledig in strijd met het bepaalde in de artikelen 1.1. en 7.3 van het RBU. Zelfs indien – zoals beklagde heeft gesteld – hij diverse keren heeft verzocht om toezending van de bankmutaties, had hij deze jaarrekeningen nimmer op deze wijze mogen uitbrengen. In tegendeel, bij blijvend ontbreken van die fundamentele gegevens, had beklagde de opdracht aan klagers dienen terug te geven. Dat hij zulks niet heeft gedaan is beklagde zeer aan te rekenen. Klachtonderdeel 3.1.7 is gegrond.

4.18 In klachtonderdeel 3.1.10 stellen klagers aan de orde dat beklagde heeft verzuimd om tijdig de definitieve berekening in te zenden bij het UWV inzake NOW-regelingen en hij daarmee tekortgeschoten is in advisering in dat kader. Beklaagde heeft, door klagers onweersproken, gesteld dat hij het bericht van de UWV van 15 juli 2021 op 2 augustus 2021 heeft doorgezonden aan klagers en dat klagers voor verdere afhandeling dienden zorg te dragen. Hetgeen klagers in dit verband hebben is gesteld is onvoldoende om tot het oordeel te kunnen komen dat beklagde in dit kader onzorgvuldig heeft gehandeld. Klachtonderdeel 3.1.10 is ongegrond.

4.19 Klachtonderdeel 3.1.12 heeft het oog op het functioneren van het kantooradres van beklagde als postadres van klagers. Klagers stellen in dat verband dat beklagde heeft verzuimd inkomende post deugdelijk en tijdig door te zenden aan cliënten.

4.20 Ter zitting van de Raad heeft beklagde

desgevraagd verklaard dat het zijn eigen initiatief is geweest om, toen K. in 2019 weer verhuisde naar een adres in België, tijdelijk als postadres voor NS te fungeren. De afspraken die daarbij zijn gemaakt werden niet schriftelijk vastgelegd, hetgeen bij een zo wezenlijke dienstverlening door beklagde wel op zijn weg had gelegen. In het algemeen brengt het door een RB-lid voor een derde (cliënt) optreden als postadres een bijzonder soort zorgplicht met zich. Beklaagde heeft onweersproken gesteld dat klagers regelmatig de voor hen bestemde, op het adres van beklagde bezorgde, post zouden ophalen. Daartegenover hebben klagers onweersproken gesteld dat gebleken is dat toen in 2022 de betreffende post werd opgehaald is gebleken dat de betreffende poststukken, waaronder berichten van de belastingdienst, zich ongeopend in plastic zakken bevonden.

4.21 Naar het oordeel van de Raad had beklagde geen onduidelijkheid mogen laten bestaan over de reikwijdte van de door hem aangeboden dienstverlening. Het aanbod van beklagde om tijdelijk als postadres voor klagers te fungeren brengt – bij gebreke van aanwijzingen die in een andere richting wijzen - noodzakelijkwijs ook een zorgplicht voor beklagde met zich. Daarmee verhoudt zich niet dat beklagde de betreffende post ongeopend liet, of in ieder geval er niet voor heeft gezorgd dat klagers die post ophaalden of voor een ander postadres zouden zorgdragen. Van beklagde had in dat geval een steviger en duidelijker optreden jegens klagers mogen worden verwacht. Klachtonderdeel 3.1.12 is gegrond.

Slotsom

Klachtonderdelen 3.1.5, 3.1.6 (gedeeltelijk) en 3.1.9, zijn niet-ontvankelijk. De klachtonderdelen 3.1.2 (gedeeltelijk), 3.1.4, 3.1.6 (gedeeltelijk), 3.1.7, 3.1.8, 3.1.11 en 3.1.12 zijn gegrond. De klachtonderdelen 3.1.1, 3.1.2 (gedeeltelijk), 3.1.3, 3.1.10 zijn ongegrond.

Op te leggen maatregel

Naar het oordeel van de Raad heeft beklagde jegens klagers ernstig onzorgvuldig gehandeld. Dit brengt de Raad bij het vaststellen van de op te leggen maatregel. De Raad neemt daarbij in overweging dat klagers niet-fiscaal onderlegde ondernemers uit België waren en dat beklagde zich naar aanleiding van zijn contacten met klagers, zijn cliënten, moet hebben gerealiseerd of had moeten realiseren dat zij nagenoeg volledig vertrouwden op zijn fiscale advisering en begeleiding. Ook heeft beklagde op de zitting van de Raad er weinig blijk van gegeven zich bewust te zijn van het feit dat zijn dienstverlening jegens klagers ernstig is tekortgeschoten. Met name het onderdeel 3.1.7 van de klacht rekent de Raad beklagde ernstig aan. Beklaagde heeft zonder over alle benodigde gegevens te beschikken, met een zelf gefabriceerde boeking (rekening-courant) zonder voorbehoud, een jaarrekening opgesteld en die aan klagers ter goedkeuring voorgelegd. Een jaarrekening die vervolgens zou hebben moeten dienen voor de aangifte vennootschapsbelasting, welke naar de wettelijke maatstaven “duidelijk, stellig en zonder voorbehoud” had moeten worden gedaan. Naar het oordeel van de Raad is de maatregel van “schorsing” voor een periode van zes maanden als bedoeld in artikel 14.4, onder c. van het RTRB een passend en geboden antwoord op de geconstateerde gedragingen van beklagde. De Raad zal overeenkomstig beslissen.”

5 Beoordeling van het geschil door de Raad van Beroep

Vooraf

5.1 De Raad van Beroep stelt vast dat het Reglement Tuchtrechtspraak RB niet voorziet in een situatie als de onderhavige, waarbij klagers nadat de Raad van Tucht uitspraak heeft gedaan hun klacht intrekken. Appellant heeft zich op het standpunt gesteld dat de uitspraak van de Raad van Tucht reeds vanwege deze intrekking vernietigd dient te worden, omdat daarmee de basis (een klacht) aan die uitspraak komt te ontvallen. De Raad van Beroep volgt hem daarin niet. Het beroep van appellant richt zich immers niet tegen de ingetrokken klacht, maar tegen de, niet ingetrokken, uitspraak van de Raad van Tucht. De Raad van Beroep zal daarom de uitspraak van de Raad van Tucht inhoudelijk beoordelen. Daartoe zullen achtereenvolgens de klachtonderdelen worden behandelend die geheel of gedeeltelijk gegrond zijn verklaard.

Klachtonderdeel 3.1.2.

5.2 Appellant heeft in de fase van beroep alsnog een schriftelijke opdrachtbevestiging in het geding gebracht. Het betreft een stuk gedateerd 2 mei 2017. Gelet hierop dient de (gedeeltelijke) gegrondverklaring van klachtonderdeel 3.1.2 te worden vernietigd aangezien het uitgaat van een onjuiste feitelijke veronderstelling.

Klachtonderdeel 3.1.4

5.3.1 De Raad van Beroep stelt voorop dat – nu de klacht is ingediend op 1 maart 2023 – deze, gelet op artikel 6.4 van het (vigerende) reglement tuchtrechtspraak RB (zie onderdeel 4.3 van de uitspraak van de Raad van Tucht), slechts ontvankelijk is voor zover deze ziet op een weigering tot het geven van inzage die plaatsvond vanaf 1 maart 2022.

5.3.2 Appellant heeft gesteld en door inbreng van correspondentie met klagers onderbouwd dat hij in de periode tot september 2022 geen betaalde werkzaamheden voor klagers heeft verricht. Hij heeft wel enkele aangiften omzet- en loonbelasting verzorgd, maar daarvoor heeft hij uit coulance geen declaratie verzonden. Appellant heeft voorts gesteld dat klagers steeds op de hoogte waren van zijn werkzaamheden van daarna. Hij heeft deze werkzaamheden maandelijks aan klagers gedeclareerd en klagers hebben de declaraties steeds betaald. Appellant heeft voorts gesteld dat hij nimmer inzage heeft geweigerd en dat hij, integendeel, juist steeds op eerste verzoek alle benodigde informatie heeft verstrekt aan klagers en hun advocaat. Hij heeft zijn stelling onderbouwd met een groot aantal bewijsstukken. Ook de gegrondverklaring van dit klachtonderdeel dient derhalve te worden vernietigd aangezien het geen grondslag kent in de feiten.

Klachtonderdelen 3.1.6 en 3.1.7

5.4.1 De Raad van Beroep stelt voorop dat klachtonderdeel 3.1.6 enkel nog onderwerp is van het geding voor zover het betrekking heeft op de jaarrekening van 2021. De klacht is voor dat jaar naar het oordeel van de Raad van Beroep ten onrechte gegrond verklaard. Appellant heeft in beroep immers aannemelijk gemaakt dat hij vóór het verstrijken van de uiterste termijn voor deponering een concept van deze jaarrekening aan klagers heeft verzonden, vergezeld van een verzoek om noodzakelijke informatie. Deze informatie is door klagers nimmer verstrekt en zij hebben er uiteindelijk voor gekozen de jaarrekening door een ander te laten finaliseren.

5.4.2 Klachtonderdeel 3.1.7 had om een vergelijkbare reden ongegrond verklaard moeten worden. Appellant heeft gesteld en met een veelheid aan correspondentie aannemelijk gemaakt dat hij klagers keer op keer om noodzakelijke informatie heeft gevraagd (zoals bankafschriften) en deze nimmer aan hem is verstrekt. Blijkens die correspondentie was het klagers ook duidelijk dat de hen verstrekte jaarstukken voor 2019-2021 nog in concept waren en op welke punten deze nog aanvulling en verbetering behoeften. Weliswaar kan appellant worden verweten dat niet voor eenieder duidelijk zou zijn geweest dat het nog concepten betrof aangezien dat niet op iedere pagina duidelijk was aangegeven. Dat verwijt kunnen klagers hem echter niet maken aangezien zij daarvan nu juist wel op de hoogte waren.

Klachtonderdeel 3.1.8

5.5 Voor zover klachtonderdeel 3.1.8 ziet op de aangiften omzetbelasting en loonbelasting had het (voor zover de klacht al tijdig is ingediend) ongegrond dienen te worden verklaard omdat niet de tijdigheid van de aangiften, maar de tijdigheid van de betaling daarop het probleem was. Dit was de verantwoordelijkheid van klagers zelf. De bedoelde aangiften vennootschapsbelasting kon appellant niet finaliseren aangezien hij de daartoe benodigde gegevens niet had. Dit was klagers bekend gelet op de uitgebreide correspondentie waarin appellant hen herhaaldelijk om deze gegevens verzocht.

Klachtonderdeel 3.1.11

5.6 Om de redenen weergegeven in 5.3.2 en 5.5 hiervoor had ook dit klachtonderdeel ongegrond verklaard moeten worden: uit de uitgebreide correspondentie met klagers die appellant in beroep heeft ingebracht volgt dat hij hen deugdelijk en adequaat op de hoogte heeft gehouden.

Klachtonderdeel 3.1.12

5.7 Appellant heeft gesteld dat zijn adres tijdelijk als postadres van NS gebruikt mocht worden vanwege de plotselinge verhuizing van B naar België, vanwege de medische toestand van een familielid. Hij heeft consequent en, naar het oordeel van de Raad van Beroep, geloofwaardig verklaard dat het de afspraak was dat deze situatie tijdelijk was, dat de post regelmatig zou worden opgehaald door B, dat hij (appellant) de post niet mocht openen en dat de bankafschriften van klagers niet naar zijn adres werden verzonden. De aanvankelijke betwisting hiervan door klagers hebben zij ingetrokken. De Raad van Beroep zal appellant dan ook in zijn verklaring volgen. Het mag dan onverstandig zijn dat een RB-lid zijn cliënten zonder voldoende inzicht in de drijfveren en gevolgen daarvan en zonder duidelijke schriftelijke vastlegging, toestaat gebruik te maken van zijn adres als postadres, onder voornoemde omstandigheden kunnen klagers appellant daar echter geen verwijt van maken.

Slotsom

5.8 De slotsom is dan het beroep gegrond is en dat de nog in het geding zijnde klachtonderdelen ten onrechte gegrond zijn verklaard. De Raad van Beroep zal de uitspraak van de Raad van Tucht in zoverre vernietigen en de klachten alsnog ongegrond verklaren. Aangezien er daarmee geen gegronde klacht meer resteert dient ook de opgelegde maatregel te worden vernietigd. De Raad van Beroep ziet geen aanleiding voor een kostenveroordeling.

6 Beslissing

De Raad van Beroep:

- vernietigt de uitspraak van de Raad van Tucht voor zover het betreft:
 - i) de daarin opgenomen maatregel (schorsing van appellant als lid van de Vereniging voor de duur van zes maanden);
 - ii) de gegrondverklaring van de klachtonderdelen 3.1.2 (gedeeltelijk), 3.1.4, 3.1.6 (gedeeltelijk), 3.1.7, 3.1.8, 3.1.11 en 3.1.12; en
 - iii) de daarin opgenomen kostenveroordeling;
- bevestigt de uitspraak van de Raad van Tucht voor het overige;
- verklaart de klachtonderdelen 3.1.2, 3.1.4, 3.1.6, 3.1.7, 3.1.8, 3.1.11 en 3.1.12 ongegrond; en
- bepaalt dat de door appellant gestorte waarborgsom van € 200 door de Vereniging wordt gerestitueerd.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J-P.R. van den Berg, voorzitter, A.J. Nieuwenhout MB RB en G. van Nieuwenhuijzen RB, leden, te Den Haag op 8 april 2025, en is ondertekend door de voorzitter.

Den Haag,

mr. J-P.R. van den Berg
Voorzitter Raad van Beroep

Deze uitspraak wordt gezonden aan partijen. Een kopie wordt gezonden aan de Raad van Tucht alsmede aan het Bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag. Tegen geanonimiseerde publicatie van deze uitspraak door het Bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag heeft de Raad van Beroep geen bezwaar.